

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187

ว่าด้วยการอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงาน
ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 2006

กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ฉบับที่ 187

ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงาน
ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 2006

กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ชื่อหนังสือ: อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187
ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัย
และอาชีวอนามัย ค.ศ. 2006

ISBN: 978-616-555-156-4

ผู้จัดพิมพ์: กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

พิมพ์ที่: บริษัท เรียงสาม กราฟฟิค ดีไซน์ จำกัด

ครั้งที่พิมพ์: ครั้งที่ 1 (มิถุนายน 2560)

คำนำ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ในฐานะหน่วยงานหลักที่มีบทบาทในการบริหารนโยบาย และกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองแรงงานในสถานประกอบกิจการ ได้ขับเคลื่อนดำเนินการเพื่อให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๗ ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงาน ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยพ.ศ. ๒๕๔๙ (ILO Convention No. 187 Re: Promotional Framework for Occupational Safety and Health, 2006) โดยทำการศึกษาข้อมูลรายละเอียด วิเคราะห์ สถานะและการดำเนินงานของประเทศไทยที่สอดคล้องกับ หลักการ/บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ รวมถึงได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ก่อนเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้มีมติเห็นชอบการให้สัตยาบัน เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ และได้มีการจดทะเบียนให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยจะมีผลบังคับใช้ใน ๑๒ เดือนถัดไป คือตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ นับเป็นอีกก้าวสำคัญของพัฒนาการ ในการดำเนินงานด้านดังกล่าวของประเทศไทย ที่รัฐบาลได้แสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะยกระดับงานความปลอดภัยฯ ให้เทียบเท่ามาตรฐาน ระดับสากล และมีความยั่งยืน

อนุสัญญานี้จัดเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศฉบับพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีสาระสำคัญมุ่งเน้นกรอบ การบริหารจัดการและดำเนินงานในระดับชาติที่จะนำไปสู่การคุ้มครอง

ดูแลแรงงานให้มีความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่ดี โดยประเทศ
ที่ให้สัตยาบัน ต้องมีการดำเนินการที่สอดคล้องกับ ๓ องค์ประกอบหลัก
ภายใต้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญา ได้แก่

๑. การมีนโยบายระดับชาติ เพื่อสร้างเสริมความปลอดภัย
และสุขภาพอนามัยที่ดีของแรงงาน โดยกำหนดให้สอดคล้อง
ตามแนวปฏิบัติและสภาพการณ์ภายในประเทศ

๒. การมีระบบการดำเนินงานระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วย
หน่วยงานที่รับผิดชอบ บุคลากร กฎหมาย กลไกการบังคับใช้ ตลอดจน
โครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ

๓. การมีแผนงาน/โครงการระดับชาติ เพื่อส่งเสริมการ
พัฒนาวัฒนธรรมเชิงป้องกัน โดยขจัดหรือลดความเสี่ยงและอันตราย
จากการทำงานให้มัน้อยที่สุด

เพื่อเป็นการเผยแพร่หลักการและรายละเอียดอนุสัญญาฯ
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงได้จัดทำคำแปลเนื้อหา
ของอนุสัญญานี้ขึ้น ซึ่งได้ผ่านการเรียบเรียงและตรวจสอบ
โดยคณะทำงานอันประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เป็น
เอกสารอ้างอิงสำหรับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายสุเมธ มโหสถ)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐

International
Labour
Organization

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัย และอาชีวอนามัย ค.ศ. 2006

International Labour Organization (ILO)
Convention 187 Promotional Framework for
Occupational Safety and Health Convention, 2006

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งได้จัดขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ และได้หารือร่วมกันในการประชุมสมัยที่ 95 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 2006

- ตระหนักถึงปัญหาใหญ่ระดับโลกในเรื่องการบาดเจ็บ การเกิดโรค และการเสียชีวิตเนื่องจากการทำงานและความจำเป็นในการดำเนินมาตรการเพื่อลดเรื่องดังกล่าว และ

- ระลึกว่าการคุ้มครองคนทำงานจากการเจ็บป่วย เกิดโรค และบาดเจ็บจากการทำงาน เป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ตามที่ได้กำหนดไว้ในธรรมนูญขององค์การ และ

- ตระหนักว่าการบาดเจ็บ การเกิดโรค และการเสียชีวิตจากการทำงาน ส่งผลกระทบเชิงลบต่อผลิตภาพและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม และ

- รับทราบถึงวรรค 3 (จี) แห่งปฏิญญาฟิลาเดลเฟีย ที่ระบุให้องค์การแรงงานระหว่างประเทศมีพันธกิจในการดำเนินโครงการต่างๆ ทั่วโลกอย่างเคร่งครัด เพื่อให้บรรลุผลในการคุ้มครองที่เพียงพอต่อชีวิตและสุขภาพของคนทำงานในทุกสาขาอาชีพ และ

- คำนึงถึงปฏิญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานและการติดตามผล ค.ศ. 1998 และ

- รับทราบถึงอนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 1981 (ฉบับที่ 155) และข้อแนะนำว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 1981 (ฉบับที่ 164) ตลอดจนตราสารอื่นๆ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย และ

- ระลึกว่าการส่งเสริมความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเป็นส่วนหนึ่งของวาระองค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยงานที่มีคุณค่าสำหรับคนทำงานทุกคน และ

- ระลึกถึงข้อสรุปเกี่ยวกับมาตรฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย อันเป็นยุทธศาสตร์โลกที่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ 91 (ค.ศ. 2003) โดยเฉพาะการพิจารณาเพื่อให้มั่นใจได้ว่าเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัย มีความสำคัญเป็นลำดับต้นในวาระแห่งชาติ และ

- เน้นย้ำถึงความสำคัญของการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในระดับชาติ และได้ตัดสินใจที่จะรับรองข้อเสนอเฉพาะบางประการเกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ซึ่งเป็นหัวข้อที่สี่ของระเบียบวาระการประชุมสมัยข้างต้น และ

- ได้กำหนดให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ

- ได้รับรองอนุสัญญาฉบับนี้ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 2006 และให้เรียกว่า “อนุสัญญาว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 2006”

1.

คำนิยาม

ข้อ 1

1. เพื่อวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

(เอ) คำว่า “นโยบายแห่งชาติ” หมายถึง นโยบายระดับชาติด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งพัฒนาขึ้นตามหลักการของข้อ 4 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 1981 (ฉบับที่ 155)

(บี) คำว่า “ระบบแห่งชาติเพื่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย” หรือ “ระบบแห่งชาติ” หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นกรอบงานหลักเพื่อการปฏิบัติตามนโยบายแห่งชาติ และแผนงาน/โครงการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ

(ซี) คำว่า “แผนงานแห่งชาติด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย” หรือ “แผนงานแห่งชาติ” หมายถึง แผนงานใดๆ ภายในประเทศ ซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์ที่มุ่งให้บรรลุผลสำเร็จภายในกรอบเวลาที่ได้ระบุไว้ การจัดลำดับความสำคัญ และวิธีปฏิบัติที่ได้กำหนด เพื่อปรับปรุงความปลอดภัยและอาชีวอนามัย และวิธีในการประเมินความก้าวหน้า

(ดี) คำว่า “วัฒนธรรมเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ” หมายถึง วัฒนธรรมซึ่งเคารพต่อสิทธิที่จะมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพอนามัยในทุกะดับซึ่งภาครัฐ นายจ้าง และคนทำงานต่างมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการทำให้

สภาพแวดล้อมในการทำงานมีความปลอดภัยและดีต่อสุขภาพอนามัย โดยใช้ระบบที่กำหนดสิทธิ ความรับผิดชอบ และหน้าที่ ซึ่งหลักการแห่งการป้องกันมีลำดับความสำคัญสูงสุด

2.

วัตถุประสงค์

ข้อ 2

2.(1) สมาชิกแต่ละประเทศซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ ต้องส่งเสริมให้มีการปรับปรุงความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการบาดเจ็บ การเกิดโรค และการเสียชีวิตเนื่องจากการทำงาน โดยพัฒนานโยบายแห่งชาติ ระบบแห่งชาติ และแผนงานแห่งชาติ ภายใต้การร่วมปรึกษาหารือกับองค์กรที่เป็นตัวแทนมากที่สุดของนายจ้างและของพนักงาน

2.(2) สมาชิกแต่ละประเทศต้องดำเนินการอย่างแข็งขันภายใต้ระบบแห่งชาติและแผนงานแห่งชาติด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในเรื่องสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพอนามัยอย่างมีความคืบหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่กำหนดไว้ในตราสารขององค์การแรงงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

2.(3) สมาชิกแต่ละประเทศต้องพิจารณาอยู่เป็นระยะถึงมาตรการต่างๆ ที่สามารถดำเนินการเพื่อให้สัตยาบันอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยฉบับอื่นๆ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยให้ร่วมปรึกษาหารือกับองค์กรที่เป็นตัวแทนมากที่สุดของนายจ้างและของพนักงาน

3.

นโยบายแห่งชาติ

ข้อ 3

3.(1) สมาชิกแต่ละประเทศต้องส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพอนามัยของคนทำงาน โดยการกำหนดนโยบายแห่งชาติ

3.(2) สมาชิกแต่ละประเทศต้องส่งเสริมและพัฒนาสิทธิของคนทำงานที่จะมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพอนามัย ในทุกระดับที่เกี่ยวข้อง

3.(3) ในการกำหนดนโยบายแห่งชาติ โดยคำนึงถึงสภาพและแนวปฏิบัติภายในประเทศนั้น และโดยการปรึกษารัฐบาลหรือองค์กรที่เป็นตัวแทนมากที่สุดของนายจ้างและของคนทำงาน สมาชิกแต่ละประเทศต้องส่งเสริมหลักการพื้นฐานต่างๆ การประเมินความเสี่ยงหรืออันตรายจากการทำงาน การจัดความเสี่ยงหรืออันตรายจากการทำงานที่ต้นเหตุ และการพัฒนาวัฒนธรรมเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในชาติ ซึ่งรวมถึงข้อมูลข่าวสาร การปรึกษารัฐบาล และการฝึกอบรม

4.

ระบบแห่งชาติ

ข้อ 4

4.(1) สมาชิกแต่ละประเทศต้องจัดตั้ง รักษา และพัฒนาระบบแห่งชาติเพื่อการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างมีความคืบหน้า และทบทวนระบบแห่งชาตินั้นอยู่เป็นระยะ โดยมีการหารือร่วมกับองค์การที่เป็นตัวแทนมากที่สุดของนายจ้างและของคนทำงาน

4.(2) ระบบแห่งชาติเพื่อการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ต้องรวมถึงบรรดาสิ่งเหล่านี้ และสิ่งอื่นๆ ที่มีได้กล่าวไว้นี้

(เอ) กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ข้อตกลงร่วมในกรณีที่เหมาะสม และตราสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

(บี) ผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจทั้งหลาย หรือหน่วยงานทั้งหลาย ที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

(ซี) กลไกเพื่อประกันการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศ รวมถึงระบบการตรวจสอบ และ

(ดี) การจัดให้มีการส่งเสริมความร่วมมือในระดับสถานประกอบกิจการ ระหว่างฝ่ายบริหาร คนทำงาน และผู้แทนฝ่ายบริหาร และผู้แทนคนทำงาน โดยให้ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของมาตรการเชิงป้องกันในสถานที่ทำงาน

4.(3) ระบบแห่งชาติเพื่อการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ต้องรวมถึงสิ่งต่างๆ ตามความเหมาะสมต่อไปนี้

(เอ) คณะที่ปรึกษาไตรภาคีระดับชาติหนึ่งคณะหรือหลายคณะ เพื่อแก้ไขปัญหาในประเด็นด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

(บี) บริการด้านข้อมูลข่าวสารและการให้คำปรึกษาด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

(ซี) การจัดให้มีการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

(ดี) การบริการด้านอาชีวอนามัย ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

(อี) การวิจัยด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

(เอฟ) กลไกการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประสบอันตรายและการเกิดโรคจากการทำงาน โดยคำนึงถึงตราสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

(จี) การจัดให้มีการร่วมดำเนินงานกับโครงการการประกันที่เกี่ยวข้องหรือการประกันสังคม ที่ครอบคลุมถึงการประสบอันตรายและการเกิดโรคจากการทำงาน และ

(เอช) สนับสนุนกลไกเพื่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างมีความคืบหน้าด้านสภาพความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดกลาง และขนาดเล็ก และในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ

5.

แผนงานแห่งชาติ

ข้อ 5

5.(1) สมาชิกแต่ละประเทศต้องจัดทำ นำไปปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล และทบทวนแผนงานแห่งชาติด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเป็นระยะ โดยให้ปรึกษาหารือกับองค์กรที่เป็นตัวแทนมากที่สุดของนายจ้างและของพนักงาน

5.(2) แผนงานแห่งชาติ ต้อง

(เอ) ส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมเชิงป้องกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ

(บี) มีส่วนช่วยในการคุ้มครองคนทำงาน โดยการขจัดหรือลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกี่ยวข้องเนื่องจากงาน ให้มีน้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้อย่างสมเหตุสมผล ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ เพื่อป้องกันการประสบอันตราย การเกิดโรคและการเสียชีวิตจากการทำงาน รวมทั้งส่งเสริมความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่ดีในสถานที่ทำงาน

(ซี) มีการจัดทำและได้รับการทบทวน บนพื้นฐานการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของประเทศ รวมถึงการวิเคราะห์ระบบแห่งชาติเพื่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

(ดี) รวมถึงวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย และตัวชี้วัดความก้าวหน้า และ

(อี) ได้รับการสนับสนุนจากโครงการและแผนระดับชาติที่ส่งเสริมกัน ในกรณีที่เป็นไปได้ ซึ่งจะช่วยให้บรรลุถึงการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพอนามัยอย่างมีความคืบหน้า

5.(3) แผนงานแห่งชาติ ต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณะอย่างกว้างขวาง และได้รับการรับรองและเริ่มดำเนินการโดยผู้รับผิดชอบภายในประเทศระดับสูงสุดเท่าที่เป็นไปได้

6.

บทบัญญัติส่งท้าย

ข้อ 6

6. อนุสัญญานี้จะมีผลแก้ไขอนุสัญญาหรือข้อแนะนำใดขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ข้อ 7

7. การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้อย่างเป็นทางการ ต้องแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบเพื่อการจดทะเบียน

ข้อ 8

8.(1) อนุสัญญานี้ จะผูกพันเฉพาะสมาชิกองค์การแรงงานระหว่างประเทศซึ่งได้จดทะเบียนการให้สัตยาบันของตนไว้กับผู้ผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว

8.(2) อนุสัญญานี้ จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือน นับจากวันที่การให้สัตยาบันของสมาชิกสองประเทศ ได้รับการจดทะเบียน กับผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว

8.(3) หลังจากนั้น อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้กับสมาชิกใด เมื่อพ้นสิบสองเดือนหลังจากวันที่การให้สัตยาบันของสมาชิกนั้น ได้รับการจดทะเบียนแล้ว

ข้อ 9

9.(1) สมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้แล้ว อาจบอกเลิก การให้สัตยาบันได้ ภายหลังจากครบกำหนดสิบปี นับจากวันที่อนุสัญญานี้ มีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก โดยแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงาน แรงงานระหว่างประเทศ เพื่อทำการจดทะเบียน การบอกเลิกดังกล่าวจะไม่มีผล จนกว่าพ้นหนึ่งปี นับจากการจดทะเบียนบอกเลิก

9.(2) สมาชิกแต่ละประเทศซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ และไม่ได้ใช้สิทธิบอกเลิกที่ไว้ในข้อนี้ภายในปีถัดมาหลังสิ้นสุดระยะเวลา สิบปีตามความในวรรคก่อนหน้า จะต้องผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นสามารถบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลา ทุกรอบสิบปี ตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในข้อนี้

ข้อ 10

10.(1) ผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ต้องแจ้งให้สมาชิกทั้งปวงขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ทราบถึง การจดทะเบียนการให้สัตยาบันและการบอกเลิกทั้งปวงของประเทศสมาชิก ขององค์การ

10.(2) เมื่อได้แจ้งให้สมาชิกขององค์การทราบถึงการจดทะเบียน ของประเทศที่สองที่ได้มีการให้สัตยาบัน ผู้อำนวยการใหญ่ต้องทำให้ประเทศ สมาชิกขององค์การทราบถึงวันที่อนุสัญญานี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้

ข้อ 11

11. ผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ต้องแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อการจดทะเบียนตามข้อ 102 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ถึงรายละเอียดโดยสมบูรณ์ของการให้สัตยาบันอนุสัญญาและการบอกเลิกทั้งปวง

ข้อ 12

12. เมื่อใดก็ตามที่พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็น คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ต้องนำเสนอรายงานเกี่ยวกับการดำเนินงานของอนุสัญญานี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และต้องตรวจสอบถึงความเหมาะสมของการบรรจุเรื่องการแก้ไขอนุสัญญานี้เข้าไว้ในระเบียบวาระของการประชุมใหญ่

ข้อ 13

13.(1) หากที่ประชุมใหญ่ได้รับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้ ดังนั้น เว้นเสียแต่ว่าอนุสัญญาฉบับใหม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นว่า

(เอ) การให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่ของสมาชิก จะมีผลในทางกฎหมายในการประกาศยกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้โดยทันที โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 9 ข้างต้น หากและเมื่อใดที่อนุสัญญาที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้แล้ว

(บี) นับแต่วันที่อนุสัญญาที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ อนุสัญญาฉบับนี้จะยุติการเปิดให้สัตยาบันโดยสมาชิก

13.(2) อย่างไรก็ตาม อนุสัญญาฉบับนี้จะคงมีผลบังคับใช้ต่อไป ทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาเดิม สำหรับสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว แต่ยังไม่ได้ออกให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่

ข้อ 14

14. ตัวบทอนุสัญญานี้ทั้งที่เป็นฉบับภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส มีผลบังคับเท่าเทียมกัน

หมายเหตุ เอกสารคำแปลอนุสัญญานี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการอ้างอิง โดยคณะทำงานจัดทำคำแปลอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พ.ศ. 2549 (แต่งตั้งตามคำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ 651/2558 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558)

.....

คณะกรรมการจัดทำคำแปล

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187

ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พ.ศ. 2549

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้มีคำสั่งที่ 651/2558 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคำแปลอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พ.ศ. 2549 ประกอบด้วย

1. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน	ประธานคณะกรรมการ
2. นางสาวปริญนันท์ ลิขิตสานต์
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านความปลอดภัยแรงงาน	คณะกรรมการ
3. นางสาวเบญจมาศ จัดตานนท์
รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาตรฐานแรงงาน	คณะกรรมการ
4. ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ
(กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย และกรมองค์การระหว่างประเทศ)	คณะกรรมการ
5. ผู้แทนกองนิติการ	คณะกรรมการ
6. ผู้อำนวยการกลุ่มงานมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ
สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน	คณะกรรมการและ
เลขานุการ
7. นางสาวกาญจนา พูลแก้ว
นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ
สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน	คณะกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
8. นายวิสันติ เลหาอุดมโชค
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
สำนักความปลอดภัยแรงงาน	คณะกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

กองความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

18 ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี

เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทร. 0 2448 8338, 0 2448 9128-39

<http://www.oshthai.org>